

Full diocesà

22 de març del 2015

p4 —Els desafiaments a la nova evangelització

p6 i p7 —Avui, col·lecta del Dia del Seminari

Hi ha molta
VIDA
en cada vida

JORNADA PER LA VIDA
25 DE MARÇ DE 2015

Jornada per la vida

Nou mesos abans del dia de Nadal recordem el «sí» de Maria, que va voler acollir d'una forma gratuïta i generosa la vida de Déu, malgrat les dificultats. Celebrar i recordar aquest «sí» ens mou a oferir la nostra veu a aquells que, en el si de les seves mares, encara no tenen veu, i a promoure una cultura a favor de la vida.

El cartell d'enguany està dedicat a les persones amb discapacitat. Els bisbes, en el seu missatge, ens recorden que «les persones discapacitades ens mostren la grandesa del seu cor i de la seva existència. Són els campions de la vida pel seu coratge, un exemple per a tots i un veritable testimoni de la grandesa de la seva existència. Reflecteixen els valors més genuïns de l'ésser humà, que posseeix un valor infinit amb independència de qualsevol condicionament físic, psíquic, social o de qualsevol altra índole. Són persones grans, capaces de donar-ho tot, capaces d'enriquir els altres i capaçs d'acollir tothom.

»Això es posa de manifest en l'existència quotidiana de tantes famílies que han après a mirar la vida des d'una altra perspectiva amb l'arribada d'un fill amb alguna discapacitat. Com tota vida humana, sabem que aquestes vides també són, com les nostres, una misteriosa barreja d'indigència i grandesa, de necessitat i riquesa».

«Si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit»

Diumenge V de Quaresma / Cicle B

Lectura del llibre de Jeremies

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor. L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat. (31,31-34)

Salm responsorial

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.
(Salm 50)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten. (5,7-9)

Evangelí segons sant Joan

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús.» Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus. »En aquests moments em sento torbat. Què he de dir?

Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora, que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom.» Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré.» La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.» Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

(12,20-33)

«Diu l'oracle del Senyor:

Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble»

Déu no ens abandona mai

Joan Mir i Tubau, prev.

Tot lector o oïdor atent de la Bíblia pot fer aquesta constatació: Déu no abandona mai el poble d'Israel, per molt que aquest poble s'hi giri d'esquena. La primera lectura d'avui n'és un exemple. Jeremies anuncia que Déu farà amb el seu poble una Aliança nova: Déu posarà la llei en els seus cors i perdonarà i oblidarà el seu pecat. Aquesta Aliança tindrà el seu acompliment definitiu amb Jesús, amb la seva passió i la seva mort. Jesús, sotmetent-se a Déu, obeint Déu, «es convertí en font de salvació eterna» (lectura segona).

En l'evangelí, Felip i Andreu es fan portaveus d'uns pelegrins grecs que volen veure Jesús. En aquests pelegrins hi podem veure el símbol del món pagà que s'obre a la fe. La reacció de Jesús és presentar el nucli més important del seu missatge amb tota claredat i exigència: el pas per la creu i la mort és indispensable per arribar a la resurrecció, a la glorificació. Jesús ho expressa amb una imatge molt suggestiva: «El gra de blat... si mor, dóna molt de fruit.» I tot seguit hi afegeix dues sentències que completen aquest atrevit programa de vida: cal donar la pròpia vida i cal fer-se deixeble, servidor de Jesús. Qui ho faci «s'estarà on jo m'estic». L'evangelí acaba amb una altra imatge per a subratllar que la humanitat sencera mira cap al Crist salvador: «Enlairat damunt la terra» —referència a la crucifixió i a la glorificació—, «atrauré tothom cap a mi», diu Jesús.

«Veure» Jesús, creure en ell, doncs, no és menar una vida ensucrada o emprendre un camí de flors i violes. Amb tot, no cal espantar-se ni patir per les nostres limitacions: Déu no ens abandonarà mai. Som el seu poble, el ramat que ell pastura.

La imatge

Vocació dels primers apòstols.
Domenico Ghirlandaio (1491).
Fresc de la Capella Sixtina

Referint-se a la seva mort pròxima, Jesús fa una comparança lluminosa: «Si el gra de blat quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit.» S'adona que la seva fidelitat als postulats del Regne de Déu donarà fruit, encara que li costi la vida. El Pare no permetrà que la mort tingui l'última paraula. N'espera la resurrecció.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

23 dilluns

—Sant Josep Oriol, prevere (1650-1702)
—Sant Victorià, màrtir (*484)
Daniel 13,1-9.15-17.19-30.33-62 / Salm 22/ Joan 8,1-11

24 dimarts

—Sant Ròmul, màrtir (*302)
Nombres 21,4-9 Salm 101 / Joan 8,21-30

25 dimecres

—L'Anunciació del Senyor
Isaïes 7,10-14;8,10 / Salm 39 / Hebreus 10,4-10 / Lluc 1,26-38

26 dijous

—Sant Brauli, bisbe (ss.VI-VII)
Gènesi 17,3-9 / Salm 104 / Joan 8,51-59

27 divendres

—Santa Lídia, màrtir
Jeremies 20,10-13 Salm 17 / Joan 10,31-42

28 dissabte

—Sant Gontrà, laic (*592)
Ezequiel 37,21-28 / Jeremies 31,10-13 / Joan 11,45-56

29 diumenge de Rams o de la Passió del Senyor / Cicle B

—Santa Paula Gambarra, verge (*1515)
Processó: Marc 11,1-10
Missa: Isaïes 50,4-7 / Salm 21 / Filipencs 2,6-11 Marc 14,1-15,47

- L'economia de l'exclusió i la desigualtat, que fa que els exclosos no són «explotats» sinó «sobrants».
- La idolatria del diner, que fa que l'afany de poder i de tenir no coneguin límits i que el diner governi en lloc de servir.
- Desigualtats que generen violència.
- Els mecanismes de l'economia actual promouen un consumisme desenfrenat.

A large group of people, mostly older adults, are seated in rows of chairs in a hall, attending a meeting or presentation. Many are looking towards the front of the room. The room has a wooden floor and blue curtains in the background.

25è Pelegrinatge a Fàtima

Els dies 21-26 de maig tindrà lloc el 25è Pelegrinatge a Fàtima organitzat per l'Apostolat Mundial de Fàtima de Manresa. Enguany tindrà un fort relleu teresià, amb motiu del cinquè centenari del naixement de santa Teresa d'Àvila, any jubilar.

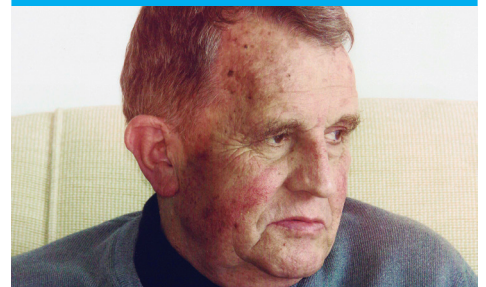
Per aquest motiu, anant cap a Portugal, es visitarà Àvila, on hi ha la casa natal de la santa, i el monestir de l'Encarnació, on santa Teresa va viure vint-i-set anys com a monja i tres com a priora. També es farà una visita al convent de Sant Josep, primera fundació de la santa; i es parlarà a Alba de Tormes, on hi ha el seu sepulcre.

El preu és de 675 euros i inclou: còmode autocar, pensió alimentària completa, allotjament en habitacions dobles amb bany (l'habitació individual amb bany tindrà un suplement) i l'assistència religiosa.

Per a informació i inscripcions, poseu-vos en contacte amb la delegació de l'Apostolat Mundial de Fàtima de Manresa, als següents telèfons: 93 872 55 48 i 93 872 92 94 (de 4 a 5 de la tarda i de 9 a 10 del vespre).

Notícies Breus

Recordant Mn. Esteve Prat

Redacció

El pròxim 25 de març el senyor bisbe inaugurarà la mostra «Recordant Mn. Esteve Prat». En el desè aniversari del seu traspàs». És una exposició fotogràfica i documental que es podrà visitar del 25 de març fins al 17 de maig. L'organitzen les parròquies de Santa Maria dels Prats de Rei i Sant Pere Desvim. Per a més informació, podeu trucar als telèfons: 93 869 82 92 i 93 868 00 04.

Jornada per la vida

Redacció

La Delegació de Família i Vida del nostre bisbat ens passa aquesta informació: El dimecres dia 25 de març és la festa de l'Anunciació del Senyor i per aquest motiu se celebra la Jornada de la Vida. Aquesta jornada universal també se celebrarà a nivell diocesà, amb una eucaristia, que tindrà lloc a les 7 de la tarda, a la catedral de Vic, el mateix dimecres i que serà presidida pel senyor bisbe.

Col·labora amb la Delegació de Joves!

Posem a la venda samarretes per a finançar les nostres activitats

10 € c/u.

2 models possibles
Talles: M, L, XL

A

B

Samarretes per a col·laborar amb la Delegació de Joves

La Delegació de Joves del bisbat necessita la vostra ajuda per a finançar les seves activitats: colònies, trobades, sortides... Ajudem joves amb pocs recursos que volen participar-hi. Per a fer comandes de samarretes, us podeu servir del correu electrònic: joves@bisbatvic.com o del telèfon 656 366 337.

«Senyor, què maneua que faci jo?»

Dia del Seminari 2015

Aquest diumenge 22 de març celebrem el dia del Seminari, que, com cada any, s'escau entorn de la solemnitat de Sant Josep. El lema d'enguany («Senyor, què maneua que faci jo?») s'inspira en unes paraules de santa Teresa de Jesús, a qui estem pregant durant aquest any jubilar, en el cinquè centenari del seu naixement. Teresa, precisament molt devota de sant Josep. «Vuestra soy, para Vos nació: ¿qué mandáis hacer de mí?», deia la santa al Senyor una vegada i una altra. És una oració que, amb aquestes o similars paraules, repeteix també el qui camina cap al sacerdoci. I, què vol el Senyor del seminarista? «Tot el seu ésser», diria Teresa.

Gràcies

Són moltes les persones que donen suport al Seminari i als seminaristes amb les seves oracions i també amb la seva col·laboració material. Són molts els qui pregunten per les vocacions sacerdotals en particular o comunitàriament, com es fa en moltes parròquies. Per tants homes i dones de fe, hem de donar gràcies a Déu. I, moguts per l'esperança que ens sosté, no deixem de pregar per l'augment de les vocacions sacerdotals i pels seminaristes. Tots sabem que, gràcies a la pregària constant dels fidels i les comunitats cristianes, són molts els qui han respost i continuen respondent amb generositat a la crida del Senyor.

Aquest any, en el Seminari Major Interdiocesà, hem viscut una alegria gran: onze nois, molts d'ells joves (alguns amb

carrera universitària començada), varen entrar al Seminari a l'inici d'aquest curs. Entre ells hi ha un noi de la diòcesi de Solsona (Oriol Macià, de Sùria) i dos de la diòcesi de Vic (Jordi i Josep Alegre, dos germans de Campdevàrol). Gràcies per les oracions i l'ajuda incommensurable de tants fidels diocesans a favor dels nostres seminaris. Sembrem tots amb generositat i esperança la llavor vocacional.

Novetat en la campanya d'enguany

En ocasió del Dia del Seminari, s'ha compost expressament una cançó vocacional, a càrrec de Jordi Massegú i Carla Massegú. A la pàgina web www.diadelseminari.com (que s'ha remodelat del tot) hi trobareu el vídeo que acompanya el tema musical, com també una catequesi per a treballar-la i altres materials de gran utilitat.

Celebració del dia de Sant Josep

Amb ocasió de la solemnitat de Sant Josep, els Seminaris de Barcelona, Terrassa i Interdiocesà de Catalunya han dut a terme la tradicional trobada de germanor per tal de celebrar units el Dia del Seminari. A la tarda es disputà l'anomenada Copa Sant Josep de «futbol set». Al vespre, a l'església del Seminari Major Interdiocesà, s'hi aplegaren tots els seminaristes i els seus formadors per tal de celebrar l'eucaristia. Tot seguit es compartí el sopar, durant el qual tingué lloc el lliurament dels trofeus.

«El prevere fa felices moltes persones»

Josep Alegre i Busquet, seminarista del bisbat de Vic

Em dic Josep Alegre i Busquet, tinc vint-i-tres anys i sóc el segon de vuit germans. Després d'estudiar tres anys d'enginyeria industrial, vaig decidir d'entrar al Seminari de Vic el passat setembre, i aquest any estic cursant el primer curs de filosofia.

Quin procés ha seguit la teva crida vocacional?

Abans d'entrar al Seminari, estava centrat de ple en la carrera d'enginyeria. Tanmateix, m'adonava que el camí emprès no m'omplia... fins que, compartint el Camí de Sant Jaume amb altres joves de la diòcesi i uns exercicis espirituals al mes d'agost, vaig adonar-me que el Senyor em cridava pel meu nom. Parlant amb el senyor bisbe i amb altres persones que ens

han ajudat molt, vaig acabar per correspondre completament a la crida del Senyor. Enguany estic al primer curs de filosofia intentant donar-ho tot per Aquell que m'ha mostrat el seu gran amor.

Com s'estructura la teva setmana com a seminarista?

Durant la setmana visc al Seminari Major Interdiocesà, a Barcelona, on convivim els seminaristes de les set diòcesis de la Tarraconense (Solsona, Vic, Tarragona, Tortosa, Girona, Urgell i Lleida). Aquí és on preguem, mengem, estudiem... Al matí, després de resar laudes i fer oració personal, i d'esmorzar, anem a les Facultats de Filosofia i de Teologia, on tenim les classes juntament amb els seminaristes de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa, amb religiosos i religioses, i també amb laics. El cap de setmana col·laboro amb les activitats de la Delegació de Joventut i també ajudo a la parròquia de Sant Cristòfol de Campdevànol quan m'és possible.

Què li diries, a un jove que es planteja entrar al Seminari?

Primer de tot, que no tingui por de plantejar-s'ho. I després, que amb l'ajuda d'un director espiritual vagi discernint si el Senyor el crida a ser capellà. Si és així, que hi respongui amb un «sí» generós. Jove, és possible que pel camí trobis dificultats: no et decebis, continua endavant i a poc a poc aniràs veient que, si la teva vocació és la de ser prevere, seràs feliç, i no sols això; també faràs felices moltes altres persones!

El llibre

Libro de la vida

Santa Teresa de Jesús

La Reial Acadèmia Espanyola acaba de publicar una rigorosa edició crítica d'aquesta obra de santa Teresa. L'edició ha anat a càrrec de Fidel Sebastián Mediavilla, un reconegut especialista en la puntuació dels textos del Segle d'Or espanyol.

El *Libro de la vida* és el primer que escriu santa Teresa de Jesús, el més espontani i fresc, fidel reflex de la seva personalitat i la seva experiència humana i sobrenatural. Es tracta d'una biografia tant interna com externa, ja que, a més de descriure esdeveniments mundans, relata les seves experiències espirituals i ensenya a pregar. Molt sovint converteix el seu relat en una oració.

Aquest llibre s'ha inclòs en la biblioteca clàssica de la Reial Acadèmia amb motiu del cinquè centenari del naixement de santa Teresa de Jesús.

Quaresma amb santa Teresa — Les vocacions sacerdotals

Romà Casanova, bisbe de Vic

En la vida de santa Teresa tenen un paper molt important els sacerdots, tant en la infància i joventut, com després en la vida religiosa i de fundadora, quan va tenir un tracte constant amb els confessors i consellers per tal de discernir la voluntat de Déu. Ella sabia com és de gran el ministeri del sacerdots en l'Església de Crist i el que això demana: «Entendí bien cuán más obligados están los sacerdotes a ser más buenos que otros» (*Libro de la vida*, 38, 23).

Santa Teresa, inspirada pel Senyor, veia clar, en aquells «tiempos recios» —tan semblants en molts aspectes als nostres—, que calia vida intensa i humil de pregària i sacrifici per a ser en el cor de l'Església ferment d'unitat i de caritat. Per això deia a les seves filles: «Lo que hemos de pedir al Señor (es que) a los capitanes de este castillo o ciudad los haga muy aventajados en el camino del Señor» (*Camino de perfección*, 3, 2). Perquè el sacerdoci demana donació total: «Y si en lo interior no están fortalecidos en entender lo mucho que va en tenerlo todo debajo de los pies y estar desasidos de las cosas que se acaban y asidos a las eternas, por mucho que lo quieran encubrir han de dar señal» (ibídem, 3, 4).

La fundació de les Carmelites Descalces que fa santa Teresa té, doncs, aquesta finalitat ben clara de pregar pels sacerdots, perquè ella estava ben convençuda, pensant com pensa l'Església de tots els temps, que la clau de la collita de l'evangelització són els sants sacerdots. «Para estas dos cosas os pido yo procuréis ser tales que merezcamos alcanzarlas de Dios: la una, que haya muchos (sacerdotes), y a los que no estén muy dispuestos, los disponga el Señor, que más hará uno perfecto que muchos que no lo estén. La otra, que después de puestos en esta pelea, que —como digo— no es pequeña, los tenga el Señor de su mano para que puedan librarse de tantos peligros

como hay en el mundo y tapar los oídos en este peligroso mar del canto de las sirenas» (ibídem, 3, 5).

Santa Teresa de Lisieux, filla i deixeble de santa Teresa d'Àvila, expressava amb molta clarividència el perquè de la seva vida al monestir: «Jo he vingut per salvar les ànimes i sobretot a fi de pregar pels sacerdots... Oh mare meva! Que n'és, de bonica, la vocació que té per finalitat conservar la sal destinada a les ànimes! Aquesta vocació és la del Carmel, ja que l'única finalitat de les nostres pregàries i dels nostres sacrificis és la de ser apòstol dels apòstols, pregant per ells, mentre que ells evangelitzen les ànimes amb les seves paraules i sobretot amb els seus exemples» (*Manuscrit A*, 5).

